

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 63

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 martie 1994

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
73. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Federației Ruse privind colaborarea în domeniul turismului	1	Decizia nr. 5 din 17 ianuarie 1994	3—4
Acord între Guvernul României și Guvernul Federației Ruse privind colaborarea în domeniul turismului	2—3	DECIZII ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI	
		Decizia nr. 17 din 10 februarie 1994 pentru retragerea unor licențe de emisie	4

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Federației Ruse
privind colaborarea în domeniul turismului

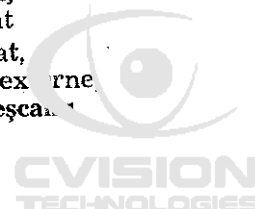
Guvernul României hotărăște:

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Federației Ruse privind colaborarea în domeniul turismului, semnat la Moscova la 27 septembrie 1993.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează :
p. Ministrul turismului,
Nicolae Neacșu,
secretar de stat
Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe
Teodor Viorel Meleșcanu

București, 24 februarie 1994.
Nr. 73.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Federației Ruse privind colaborarea în domeniul turismului

Guvernul României și Guvernul Federației Ruse, denumite în continuare *părți*, pornind de la dorința reciprocă de a favoriza lărgirea legăturilor în domeniul turismului între cele două țări pe baza egalității în drepturi și avantajului reciproc,

înțelegând că turismul constituie un mijloc important de întărire a legăturilor dintre popoarele celor două țări,

exprimând interesul în crearea condițiilor juridice necesare pentru lărgirea schimburilor turistice în conformitate cu legislația fiecărei părți,

având în vedere Declarația de la Manila privind turismul mondial (1980), Declarația de la Haga privind turismul (1989), Actul final al Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa (1975),

au fost de acord asupra celor ce urmează :

ARTICOLUL 1

Părțile vor acționa pentru întărirea și dezvoltarea relațiilor turistice dintre cele două țări, în scopul lărgirii în continuare a cunoașterii reciproce a modului de viață, istoriei și culturii popoarelor lor.

ARTICOLUL 2

Părțile vor acorda o atenție deosebită lărgirii atât a turismului organizat, cât și a celui individual, schimbului de grupuri de specialiști, inclusiv participării la congrese, simpozioane, expoziții, acțiuni sportive, festivaluri muzicale și teatrale și, de asemenea, dezvoltării turismului social, de sănătate, profesional și cultural.

Părțile vor acorda sprijin în perfectarea formalităților de tranzit turiștilor lor care merg în alte țări, precum și turiștilor din terțe țări care traversează teritoriul fiecărei părți.

ARTICOLUL 3

Părțile vor încuraja stabilirea și întărirea colaborării dintre organele de stat pentru turism, asociațiile turistice românești și rusești, întreprinderile, organizațiile și companiile care participă la dezvoltarea turismului internațional și care înfăptuiesc investiții de capital în sfera turismului, crearea de întreprinderi mixte pentru servirea turiștilor.

ARTICOLUL 4

Părțile, în conformitate cu legislația lor națională și, de asemenea, pornind de la prevederile acordurilor internaționale la care țările lor sunt parte, vor adopta măsuri pentru simplificarea formalităților de frontieră, vamale ș.a., legate de schimburile turistice dintre cele două țări.

ARTICOLUL 5

Părțile vor stimula și susține schimbul de informații în domeniul turismului și anume :

— cu privire la acte legislative și alte acte normative care reglementează activitatea turistică în țările lor, precum și cele legate de ocrotirea și menținerea resurselor naturale și culturale care constituie obiective turistice remarcabile ;

— cu privire la resursele turistice ale țărilor lor și conjunctura pieței turistice,

precum și schimbul de materiale științifice, informativ și de reclamă.

ARTICOLUL 6

Părțile vor stimula participarea asociațiilor, întreprinderilor și organizațiilor turistice din țările lor la expoziții și târguri turistice, care au loc pe teritoriile lor.

În cazul importului de tipărituri de reclamă turistică și de mostre care se expun, cu eventuala vânzare ulterioară, acestea sunt supuse taxelor vamale, în conformitate cu regulile vamale în vigoare din țara în care se desfășoară expoziția sau târgul.

ARTICOLUL 7

Părțile vor depune eforturi pentru acordarea de sprijin în pregătirea de cadre profesionale în sfera turismului, în schimbul de oameni de știință și de specialiști, precum și favorizarea contactelor pe multiple planuri și a colaborării dintre organizațiile care efectuează cercetări în domeniul turismului.

ARTICOLUL 8

Părțile vor stimula dezvoltarea în continuare a colaborării dintre organele lor de stat din domeniul turismului în cadrul organizațiilor turistice internaționale guvernamentale și neguvernamentale.

ARTICOLUL 9

Părțile pot înființa, pe teritoriul celeilalte părți, reprezentanță oficială pentru turism.

Deschiderea și activitatea reprezentanțelor este reglementată de legislația națională a țării de reședință.

ARTICOLUL 10

Pentru îndeplinirea prezentului acord, Guvernul României și Guvernul Federației Ruse vor însărcina organele turistice de stat.

ARTICOLUL 11

Pentru controlul îndeplinirii prevederilor prezentului acord, analiza dezvoltării legăturilor și cooperării turistice bilaterale și determinarea direcțiilor prioritare de colaborare în perioadele următoare, părțile creează comisia mixtă care se compune dintr-un număr egal de reprezentanți ai ambelor părți.

Comisia mixtă se convoacă alternativ în fiecare dintre țări, o dată la 2 ani sau ori de câte ori părțile consideră necesar.

Președintele ședinței comisiei mixte va fi șeful delegației părții-gază.

ARTICOLUL 12

Prezentul acord intră în vigoare în ziua ultimei notificări de către o parte către cealaltă, privind îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea acestora în vigoare.

Acordul se încheie pe o perioadă de 5 ani și se prelungeste în mod automat pe perioade de aceeași durată, dacă una dintre părți nu comunică în scris,

cu 6 luni înainte de expirarea perioadei curente, celelalte părți, intenția sa de a înceta valabilitatea acestuia.

Încetarea valabilității prezentului acord nu va afecta îndeplinirea programelor și proiectelor convenite în perioada valabilității sale, cu excepția cazurilor în care părțile vor conveni altfel.

În ziua intrării în vigoare a prezentului acord își încetează valabilitatea, în relațiile dintre România și

Pentru
Guvernul României,
Nicolae Neacșu

Federația Rusă, Acordul dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste privind colaborarea în domeniul turismului, semnat la București la 16 iunie 1972.

Încheiat la Moscova la 27 septembrie 1993, în două exemplare originale, fiecare în limbile română și rusă, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru
Guvernul Federației Ruse,
Serghei Iurevici Jitenev

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 5*)

din 17 ianuarie 1994

Florin Bucur Vasilescu — președinte
Miklós Fazakas — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent.

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, având în vedere actele și lucrările dosarului, raportul întocmit în cauză de judecătorul delegat în acest scop, reține următoarele:

Societatea Comercială „Unicarne” — S.A. a formulat o plângere la Judecătoria Sectorului 1 București împotriva soluției pronunțate de Direcția Generală a Vămilelor prin care i s-a respins cererea de restituire a unor sume de bani reprezentând taxe vamale plătite fără temei legal, litigiu ce a format obiectul dosarului nr. 4207/1993.

La termenul de 6 septembrie 1993, Direcția Generală a Vămilelor a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic al Hotărârii Guvernului nr. 33/1993 privind exceptări și reduceri de taxe vamale de import, care prelungește valabilitatea Hotărârii Guvernului nr. 158/1992.

În esență, se susține că Hotărârea Guvernului nr. 158/1992 privind exceptarea de taxe vamale a importurilor de furaje combinate a fost un act normativ temporar care și-a încetat aplicarea la 31 decembrie 1992, iar Hotărârea Guvernului nr. 33/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 9 februarie 1993, prin care s-a dispus prelungirea termenului de valabilitate a Hotărârii Guvernului nr. 158/1992 până la 15 martie 1993, a intrat în vigoare și a început să-și producă efectele de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, respectiv de la 9 februarie 1993. Drept consecință, apreciază că aplicarea retroactivă a Hotărârii Guvernului nr. 33/1993 este contrară atât art. 1 din Codul civil, cât și prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituția României.

Judecătoria, prin Încheierea din 6 septembrie 1993, a sesizat Curtea cu soluționarea excepției de neconstituționalitate, a opinat în sensul că aceasta este întemeiată și a dispus suspendarea judecării.

În vederea soluționării excepției au fost solicitate, în baza art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, puncte de vedere Senatului, Camerei Deputaților și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că prin Hotărârea Guvernului nr. 33/1993 nu au fost lezate interesele individuale, siguranța drepturilor câștigate, averea, condiția lor personală, efectele actelor și contractelor lor, atribute ale principiului neretroactivității legilor, iar prin conținut și finalitate, nu a fost înfrânt acest principiu și, în consecință, hotărârea este constituțională.

Celelalte organe nu și-au exprimat punctele lor de vedere.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

constată că excepția invocată este vădit nefondată și urmează a fi respinsă.

Este de menționat că atribuțiile Curții Constituționale sunt expres și limitativ prevăzute în Constituție.

Articolul 144 din legea fundamentală în care sunt enumerate atribuțiile Curții, la lit. c) prevede că aceasta „hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor”, dispoziție preluată și în art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

În raport cu aceste dispoziții legale care sunt de strictă interpretare, se constată că nu intră în competența Curții soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate referitoare la hotărârile Guvernului, asupra acestora urmând să se pronunțe instanțele judecătorești ordinare.

Trebuie reținut că termenul *lege* nu este folosit în textul constituțional amintit în sens larg, cuprinzând toate actele normative, ci doar în sensul său strict de act legislativ adoptat de Parlament.

Un argument în plus îl constituie și împrejurarea că textul respectiv nu se referă numai la lege, ci și la ordonanțele Guvernului, categorie de acte normative având un regim precis determinat.

A considera că și hotărârile Guvernului cad sub incidența controlului Curții Constituționale ale înseamnă a adăuga la textul din Constituție ceea ce este interzis, întrucât ne găsim în fața unei dispoziții de cea mai strictă interpretare.

*) Definitivă prin nerecurare.

Rezultă deci că legea fundamentală a înțeles să supună contenciosului constituțional numai acele acte normative care, într-un fel sau altul, ajung în final să fie supuse dezbaterii și aprobării Parlamentului, lăsând de o parte acele acte ale executivului care fiind date în executarea legii nu mai sunt supuse acestui for.

Fiind acte administrative, hotărârile Guvernului pot fi atacate doar pe calea contenciosului administrativ în fața instanțelor ordinare, cu care ocazie se verifică și conformitatea lor cu legea în temeiul căreia au fost emise. Ca atare, în temeiul art. 13 lit. A. c) și al art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate formulată de Direcția Generală a Vămirilor în dosarul nr. 4207/1993 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 17 ianuarie 1994.

PREȘEDINTE,
Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

DECIZII ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

D E C I Z I A Nr. 17

din 10 februarie 1994

pentru retragerea unor licențe de emisie

În conformitate cu dispozițiile art. 29 din Legea audiovizualului nr. 48/1992, Consiliul Național al Audiovizualului decide :

Art. 1. — Având în vedere fuzionarea prin absorbție a societăților comerciale „Analog” — S.R.L. și „Sat Catv” — S.R.L., se retrage licența de emisie nr. C045/1 februarie 1993 pentru radiodifuziune/televiziune transmisă prin cablu, acordată Societății Comerciale „Sat Catv” — S.R.L. în localitatea Timișoara, de la data de 7.06.1993.

Art. 2. — Având în vedere renunțarea la activitățile pentru care au primit licențe de emisie pentru radiodifuziune/televiziune, transmisă prin cablu, se retrag, la cerere, următoarele licențe :

— licența nr. C030/26 ianuarie 1993 acordată Societății Comerciale „Eurosat-M” — S.R.L. în localitatea Satu Mare, de la data de 10.01.1994 ;

— licențele acordate Societății Comerciale „Mandamus” — S.R.L. cu nr. C025/26 ianuarie 1993 în localitatea București și nr. C073/13 aprilie 1993 în localitatea Craiova, de la data de 21.01.1994 ;

— licențele acordate Regiei Autonome „Romtelecom” cu numerele :

- C100/27.04.1993 în localitatea Buzău ;
- C101/22.04.1993 în localitatea Alba Iulia ;
- C102/22.04.1993 în localitatea Tîrgoviște ;
- C020/25.01.1993 în localitatea București ;
- C156/06.07.1993 în localitatea Sfintu Gheorghe ;
- C174/20.07.1993 în localitatea Slobozia ;

— C179/20.07.1993 în localitatea Drobeta-Turnu Severin, de la data de 09.02.1994.

Art. 3. — Se retrag următoarele licențe de emisie pentru stații locale de radio sau televiziune, ca urmare a renunțării la partajul pe frecvență :

— licența nr. TV007/28 ianuarie 1993 acordată Societății Comerciale „Radioteleviziunea Transilvania” — S.R.L., pentru canalul 37 în localitatea Brașov, de la data de 16.12.1993 ;

— licența nr. TV016/28 ianuarie 1993 acordată Societății Comerciale „Amerom Television Tele-America” — S.R.L. pentru canalul 25 în localitatea București, de la data de 25.06.1993 ;

— licența nr. R008/11 ianuarie 1993 acordată Societății Comerciale „Nord—Est” — S.R.L. pentru frecvența 70,76 MHz în localitatea Iași, de la data de 23.12.1993.

Art. 4. — În conformitate cu dispozițiile art. 15 din Legea audiovizualului nr. 48/1992 se sting drepturile rezultate din licențele de emisie pentru stații locale de radio ale următorilor titulari, deoarece în termenele legale nu au solicitat eliberarea autorizației tehnice de funcționare :

— Societatea Comercială „Imstat” — S.A. pentru frecvența 71,36 MHz în localitatea Drobeta-Turnu Severin ;

— Societatea Comercială „Primtone Electronics” — S.R.L. pentru frecvența 70,10 MHz în localitatea Sinaia.

PREȘEDINTELE
CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI,
prof. univ. dr. TITUS RAVEICA

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sect. 4, cont. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.98.